

МЕДИА МОНИТОРИНГ

14 ОКТОМВРИ 2026 г.

Член на:

Източник: Капитал

Заглавие: Съдът дава за втори път зелена светлина на плана за мега инсинератор за отпадъци в Гълъбово

В същото време в Европа капацитет за изгаряне на 65 милиона тона отпадъци стои неизползван и няма нужда от нови инсталации, показва нов доклад на Zero Waste Europe

Линк: https://www.capital.bg/zelen-kapital/2026/10/13/4965526_sudut_dava_za_vtori_put_zelena_svetlina_na_plana_za/

Текст: Планът за строежа на инсинератор за отпадъци в Гълъбово получи пак зелена светлина. Административният съд в Стара Загора за втори път отхвърли жалбите на "За Земята", "Грийнпийс" - България, "Асоциация на парковете в България" и гражданин от Гълъбово. Но те няма да се откажат и ще изпратят казуса във Върховния съд, съобщиха за "Капитал" от "За Земята".

През 2024 г. община Гълъбово възроди плановете си за горене на отпадъци с проекта за инсталация с мощност 80 MW - близо половината от капацитета на ТЕЦ "Брикел". Екоинспекцията в Стара Загора позволи промяна на Общия устройствен план на общината без екологична оценка. Освен това територията е в близост до защитени зони и водни обекти и следва да бъдат отчетени конкретните въздействия върху защитените видове и местообитания.

Начало на нов мащабен проект за изгаряне на отпадъци

С изменението над 423 декара земеделски земи се превръщат в "Чисто производствена зона". Общинският съвет в Гълъбово е дал предварително съгласие за промяната във връзка с проект за ТЕЦ с гориво от отпадъци, който обаче не фигурира в документите на екоинспекцията. За изгарянето на отпадъци законът изисква оценка на въздействието върху околната среда, посочват екологичните организации.

Затова граждани и граждански организации подадоха жалба срещу решението за промяна на устройствения план без екологична оценка. Старозагорският съд веднъж я отхвърли. След това Върховният съд потвърди връзката между плановете на община Гълъбово да строи мегаинсинератор и промяната на предназначението на земи в района. С този мотив върна делото обратно в съда на първа инстанция с указания, включително да се изясни дали планът създава рамка за инвестиционни предложения, подлежащи на задължителна екологична оценка. Въпреки това старозагорският съд продължава да разглежда промяната на устройствения план отделно от реалното ѝ предназначение с аргумента, че самата промяна няма да доведе до замърсяване.

"Изгарянето на отпадъци генерира огромно замърсяване, включително с канцерогенни замърсители като диоксини и фурани. След изгарянето остава значително количество токсична пепел, която също има нужда от депониране. Не бива да се подценява и замърсяването от транспорта на отпадъците, а инсталация от 80 мегавата има нужда от хиляди тонове гориво на ден, което ще трябва да се доставя и складира в Гълъбово. Гражданите не искат градът им да се превърне в бунище. Данните и на европейско ниво са красноречиви - нямаме нужда да строим повече инсинератори", коментира Данита Заричинова от екип "Нулеви отпадъци" в Екологично сдружение "За Земята".

Какъв е цялостният ефект за региона

Екологичните организации подчертават, че промяната създава условия за реализация на мащабно промишлено съоръжение в район, който вече страда от системно индустриално замърсяване на въздуха и водите. Именно затова те настояват да бъде оценен и кумулативният ефект от бъдещата дейност заедно със съществуващите източници на замърсяване, сред които са ТЕЦ "Брикел", свързан с бизнесмена Христо Ковачки, както и държавната ТЕЦ "Марица изток 2".

"Разочароващо е, че за пореден път сме свидетели на опит за заобикаляне на екологични процедури - в услуга на анонимни инвеститори и с компромиси за здравето на хората и околната среда. Бъдещето на енергийната система е във възобновяеми източници като слънце и вятър, с участието на хората като произвеждащи потребители със собствени инсталации и като членове на енергийни общности", подчертава Десислава Микова от "Грийнпийс" - България.

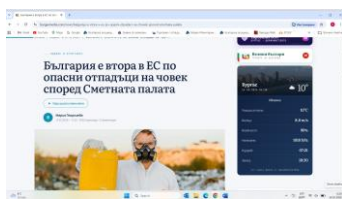
Идея за допълнително изгаряне на отпадъци има и край Големо село, където се намира ТЕЦ "Бобов дол", също свързвана публично с Христо Ковачки. Тази година бе внесено предложение позволеното в разрешителното количество да се увеличи от 34 000 тона на 185 000 тона годишно. Местните обаче категорично настояват за задължителна оценка на въздействието върху здравето на хората и околната среда при изгарянето на толкова голямо количество боклуци.

Още преди два месеца "Капитал" изпрати на регионалната екоинспекция и МОСВ въпроси дали е необходим ОВОС и как ще се гарантира опазването на околната среда и какви мерки ще се вземат срещу рисковете от замърсяване. Също дали ще се направи оценка на кумулативния ефект на предложението в този замърсен район, но не е получила отговори.

Източник: [Burgasmedia.com](https://burgasmedia.com)

Заглавие: България е втора в ЕС по опасни отпадъци на човек според Сметната палата

Линк: <https://burgasmedia.com/news/balgariya-e-vtora-v-es-po-opasni-otpadaci-na-chovek-spered-smetnata-palata>

Текст: У нас опасните отпадъци са 2246 кг на човек при средно 266 кг за ЕС, а в пет области няма инсталации за обезвреждането им.

Сметната палата представи в Париж одита си за опасните отпадъци в България от януари 2021 до декември 2024 г. пред ръководителите на върховните одитни институции в ЕС, съобщиха от пресцентъра на палатата.

Одиторите показаха доклада на годишната среща на Контактния комитет на тези институции и Европейската сметна палата. Българската делегация водеше Маргарита Николова, заместник-председател на Сметната палата.

България е на второ място в ЕС след Финландия по опасни отпадъци на човек. По данни на Евростат за 2022 г. у нас те са 2246 кг на човек, а средно за ЕС са 266 кг. Според НСИ общото количество е нараснало от 13,7 тона през 2021 г. до близо 16 тона през 2023 г. Вносът на опасни отпадъци за оползотворяване се е увеличил с 41% през 2024 г. спрямо 2021 г.

В пет области няма инсталации за обезвреждане на опасни отпадъци. Това са Благоевград, Видин, Габрово, Сливен и Смолян. Според одита липсата им създава рискове за околната среда и здравето.

В 29% от градовете с над 10 000 жители кметовете не са осигурили площадки, на които хората да оставят безплатно опасни битови отпадъци. Такива площадки нямат и осем областни града: Велико Търново, Габрово, Ловеч, Силистра, Смолян, Сливен, Стара Загора и Ямбол. В останалите 20 области те са общо 57.

Одиторите установиха, че 42% от нарушенията при кметовете са незаконни сметища и липса на мерки за почистването им. Общините Криводол и Чепеларе нямат приета програма за управление на отпадъците.

Между 2021 и 2024 г. Европейската комисия откри 9 наказателни процедури срещу България заради начина, по който страната прилага правилата на ЕС за отпадъците. Пет от тях вече са прекратени.

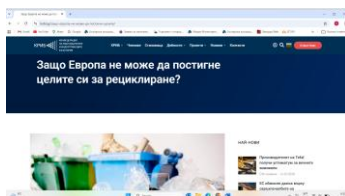
Докладът е приет през април 2026 г. Той оценява как държавата управлява опасните отпадъци и дали изпълнява целите си. Палатата го изпрати до Европейската комисия и ИНТОСАЙ. Според Николова представянето му в Париж може да помогне на европейските решения за управление на отпадъците и кръговата икономика.

Сметната палата отправи 7 препоръки към министъра на околната среда и водите, които той трябва да изпълни до 1 март 2027 г.

Източник: КРИБ

Заглавие: Защо Европа не може да постигне целите си за рециклиране?

Линк: <https://krib.bg/%D0%B7%D0%B0%D1%89%D0%BE-%D0%B5%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B0-%D0%BD%D0%B5-%D0%BC%D0%BE%D0%B6%D0%B5-%D0%B4%D0%B0-%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%B3%D0%BD%D0%B5-%D1%86%D0%B5%D0%BB%D0%B8%D1%82%D0%B5/>

Текст: До 2030 г. най-малко 55% от всички отпадъци от пластмасови опаковки в ЕС трябва да бъдат рециклирани. Тази цел идва от Директивата за опаковките и отпадъците от опаковки и сега е допълнително заложена и в PPWR, който влезе в сила през февруари 2025 г. и започна да се прилага на всички пазари в ЕС от 12 август 2026 г.

Пластмасовите опаковки са най-трудният поток отпадъци за постигане на тази цел. Според доклад на Европейската агенция по околна среда за ранно предупреждение, 19 държави членки вече са изпитвали затруднения да постигнат междинната цел от 50% за 2025 г.

Предположението зад голяма част от инфраструктурата, изградена през последното десетилетие, беше, че разделното събиране ще бъде достатъчно. Ако домакинствата и бизнесите сортират отпадъците си още преди събирането, системата би трябвало да работи. Отделни контейнери, по-ясно етикетиране, депозитни системи, схеми за разширена отговорност на производителя. Всички тези инструменти трябваше да доведат до достатъчно високи нива на рециклиране.

Не го направиха. И с оставащи четири години до 2030 г. разликата между целите и реалността вече става все по-трудна за игнориране.

Защо само разделното събиране не е достатъчно?

Дори когато системата за разделно събиране работи добре, не всички пластмасови опаковки попадат в правилния контейнер. Замяряването, поведението на потребителите, проблемите в дизайна на продуктите и огромното разнообразие от пластмасови опаковки означават, че значителни количества потенциално рециклируема пластмаса попадат в смесения поток отпадъци. В момента голяма част от този материал отива за изгаряне с оползотворяване на енергия или на депо.

Именно тук идва сортирането на смесени отпадъци (Mixed Waste Sorting, MWS). Вместо системата просто да приема, че материалът е загубен, ако не е попаднал в правилния контейнер, MWS инсталациите обработват остатъчните битови и търговски отпадъци чрез допълнително механично и оптично сортиране. Целта е да се извлекат рециклируемите материали, преди останалият отпадък да бъде изгорен или депониран.

Резултатът е допълнително количество възстановена пластмаса, която иначе би останала извън статистиката за рециклиране.

Промяната в политиката, която се случи през 2026 г.

Анализът на TOMRA за технологиите в кръговата икономика през 2026 г. потвърждава, че политики като PPWR и националните схеми за разширена отговорност на производителя вече признават сортирането на смесени отпадъци като важна част от необходимата инфраструктура, а не просто като допълнителна опция.

Изводът е директен: дори при перфектно разделно събиране Европа няма реалистичен път към 55% рециклиране на пластмасовите опаковки до 2030 г., ако не използва и MWS.

Изследователската консултантска компания Eunomia, която е анализираща потенциалната роля на MWS за Европейската комисия, стига до подобен извод. По-високи нива на рециклиране и по-добри резултати по отношение на климата не могат да бъдат постигнати само чрез разделно събиране. Сортирането на смесени отпадъци трябва да го допълва.

Какво означава това за инвестициите и инфраструктурата?

На практика това означава, че държава или община, която все още разглежда MWS като нещо, което може да бъде направено някой ден, вече изоставя от реалистичния път към постигане на европейските цели.

Технологиите за сортиране, базирани на сензори, изкуствен интелект и deep learning, се развиват бързо. По-високата чистота на отделените материали и по-малката нужда от ръчна работа правят икономиката на подобни инсталации все по-добра в сравнение с преди само няколко години.

До 2030 г. остават четири години. За държавите, които все още са под границата от 50%, това не е много време за проектиране, изграждане и въвеждане в

експлоатация на инфраструктурата, необходима за постигане на поставените цели.